

วิจัย	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา วิทยาศาสตร์การประกอบอาหาร ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning
ผู้ศึกษาวิจัย	นางสาววิภารัตน์ หลักหนองบุ
ปีการศึกษา	2568

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา วิทยาศาสตร์การประกอบอาหาร ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลยภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 22 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกัน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างตามสะดวก (บุญชม ศรีสะอาด. 2545) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการเรียน ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชา วิทยาศาสตร์การประกอบอาหารเบื้องต้น พบว่านักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.54 คิดเป็นร้อยละ 78.48 สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.36 คิดเป็นร้อยละ 37.72 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเท่ากับ 12.18 คิดเป็นร้อยละ 40.60 แสดงให้เห็นว่า การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning สามารถส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชา วิทยาศาสตร์การประกอบอาหารเบื้องต้น พบว่านักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ มีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชา วิทยาศาสตร์การประกอบอาหารเบื้องต้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า มีโอกาสอธิบายหรืออภิปรายเนื้อหาในชั้นเรียนทำให้เข้าใจมากขึ้นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.59 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.52 พึงพอใจและยอมรับการประเมินผลจากครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.36

ชื่องานวิจัย การใช้ภาระงานสื่อสารในการพัฒนาประสิทธิภาพการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียนภาษา
ชื่อผู้วิจัย นางสาวชญานิ์ คนฉลาด ครูประจำสาขาวิชาสามัญสัมพันธ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานสื่อสารก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้นในขณะดำเนินการสอนภายใน ห้องเรียน และ 3) ศึกษาบรรยากาศในการจัดชั้นเรียนการสอนทักษะการพูดในบริบทเป็นภาษาต่างประเทศ กลุ่ม ตัวอย่างใดแก นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2 สาขาการตลาด ในภาคเรียน ที่ 1 ปี การศึกษา 2568 จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานสื่อสาร จำนวน 6 แผน 2) แบบวัดประสิทธิภาพการพูด ภาษาอังกฤษ 3) บันทึกของนักเรียน 4) บันทึกของครู 5) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง การดำเนินการทดลอง สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง จำนวน 6 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง การวิจัยเป็นแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ สถิติที่ใช้ได้แก่ การร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบทีแบบไมอิสระ ข้อมูลเชิง คุณภาพวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาและเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 27.23 คิดเป็นร้อยละ 68.07 หลังเรียนเท่ากับ 36.91 คิดเป็นร้อยละ 92.23 ผลการเปรียบเทียบพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างดำเนินการสอนพูดภาษาอังกฤษภายในห้องเรียน พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด จากการนั่งฟังอย่างเงียบเป็นการเขา รวมทำภาระงานอย่างกระตือรือร้น

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสามเส้าของบรรยากาศการจัดชั้นเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระ งานสื่อสาร พบว่า บรรยากาศในห้องเรียนเป็นแบบที่มีความเคลื่อนไหวตลอดเวลาในขณะที่นักเรียนเขารวมปฏิบัติภาระงาน ซึ่งทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียนพูดภาษาอังกฤษ เต็มใจที่ใดเขารวมทำภาระงานในการ ทำงานเป็นคู่และเป็นกลุ่ม ความกังวลในการพูดภาษาอังกฤษลดลงอย่างชัดเจน และทำให้นักเรียนสามารถพูด ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพในการพูดภาษาอังกฤษ, ภาระงานสื่อสาร, วิเคราะห์แบบสามเส้า

วิจัย การพัฒนาผลการเรียน วิชาหลักการตลาด ของนักเรียนชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการตลาด โดย
การสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัย นายชัยวัฒน์ พักตร์ผ่องศรี

สถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย

ปีที่พิมพ์ 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
สำหรับนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด โดยใช้วิธีการสอนแบบ
เพื่อนช่วยเพื่อน

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้คือ นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชา
การตลาด เครื่องมือที่ใช้เป็น ได้แก่ (1) แผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาหลักการตลาด (2) แบบทดสอบ
วัดผลการเรียน เรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่โดยใช้วิชาการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง เรื่องการ
พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(S.D.)

ผลการวิจัย พบว่า ผลจากการใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียน ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด มีผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หัวข้อวิจัย	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล จำกัด วิชาการบัญชีภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติของนักศึกษา ระดับชั้น ปวช.2/2 สาขาวิชาการบัญชี
ผู้วิจัย	นางสาวศิรินันท์ วงศ์กัลยา
สถานศึกษา	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย
ปีที่พิมพ์	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล วิชาการบัญชีภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติของนักศึกษาระดับชั้น ปวช. 2/2 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 27 คน จากการเรียนการสอนพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่คำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ไม่ถูกต้องปัญหาดังกล่าวทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่ำไม่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยการนำชุดฝึกปฏิบัติเข้ามาทำการสอนเพื่อจะทำให้ประสิทธิผลในการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีความสามารถในการนำไปใช้เป็นความรู้พื้นฐานในการเรียนวิชาบัญชีอื่น ๆ ต่อไป

จากการใช้ชุดฝึกปฏิบัติกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดฝึกปฏิบัติ สำหรับนักศึกษา ปวช.2/2 สาขาวิชาบัญชี เป็น 75.00/86.00 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ สำหรับนักศึกษา ปวช.2/2 สาขาวิชาบัญชี มีค่าเท่ากับ 0.6454 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษา ปวช.2/2 สาขาวิชาบัญชี หลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นก่อนเรียนและหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 86.00 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา ปวช.2/2 สาขาวิชาบัญชี ที่ใช้ชุดฝึกปฏิบัติโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.0 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 1.33 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.10 (S.D) เท่ากับ 1.10

โดยสรุป การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เท่ากับ 71 ผลต่างยกกำลังสองเท่ากับ 515 โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ ผลที่ได้จากการวิจัยสามารถทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชา วิชาการบัญชี ภาษีเงินได้นิติบุคคล เพิ่มขึ้น

หัวข้อวิจัย	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักและวิธีการกำหนดมูลค่าของหนี้สินไม่หมุนเวียน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ สำหรับนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 2/2 สาขาวิชาการบัญชี
ผู้วิจัย	นางขวัญฤดี สอนศรี
สถานศึกษา	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย
ปีที่พิมพ์	2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเลกกิจการและการชำระบัญชีของบริษัทจำกัด วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 2/2 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 21 คน จากการเรียนการสอนพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่บันทึกบัญชีเมื่อมีการชำระบัญชีเลิกบริษัทจำกัดได้ จัดทำรายงานการชำระบัญชีเลิกบริษัทจำกัดไม่ถูกต้องปัญหาดังกล่าวทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่ำไม่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยการนำชุดฝึกปฏิบัติเข้ามาทำการสอนเพื่อจะทำให้ประสิทธิผลในการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีความสามารถในการนำไปใช้เป็นความรู้พื้นฐานในการเรียนวิชาบัญชีอื่น ๆ ต่อไป

จากการใช้ชุดฝึกปฏิบัติกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดฝึกปฏิบัติ สำหรับนักศึกษา ปวส. 2/2 สาขาวิชาบัญชี เป็น 75.00/86.00 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ สำหรับนักศึกษา ปวส. 2/2 สาขาวิชาบัญชี มีค่าเท่ากับ 0.6454 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษา ปวส. 2/2 สาขาวิชาบัญชี หลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นก่อนเรียนและหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 86.00 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา ปวส. 2/2 สาขาวิชาบัญชี ที่ใช้ชุดฝึกปฏิบัติโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.0 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 1.33 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.10 (S.D) เท่ากับ 1.10

โดยสรุป การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เท่ากับ 71 ผลต่างยกกำลังสองเท่ากับ 515 โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ ผลที่ได้จากการวิจัยสามารถทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 2 เพิ่มขึ้น

ชื่อวิจัย การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ในรายวิชา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการดำเนินชีวิต ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย

ผู้วิจัย อรพรรณ แสนอมาตย์

สาขาวิชา สาขาวิชาสามัญสัมพันธ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย

ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) ในรายวิชา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการดำเนินชีวิต และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย จำนวน 167 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการดำเนินชีวิต ที่จัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) 2) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแบบทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) ได้คะแนนเฉลี่ยโดยรวมจากผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.11 ของคะแนนเต็ม 10 คะแนน มีผลคะแนนที่เพิ่มขึ้น 3.89 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก 2) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.68 อยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณาแยกตามรายการประเมิน พบว่า รายการประเมินที่มีผลการประเมินสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1) การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของรายวิชา การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) มีความน่าสนใจกว่าการจัดการเรียนการสอนรูปแบบอื่นๆ และการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 5.00 อยู่ในระดับ มากที่สุด 2) การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.75 อยู่ในระดับ มากที่สุด และ 3) การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.73 อยู่ในระดับ มากที่สุด ตามลำดับ

คำสำคัญ : การจัดการเรียนการสอน, การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก, Active learning, ผลสัมฤทธิ์

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย การพัฒนาพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาเรียนในรายวิชาการส่งเสริมการตลาด ของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปี 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย

ชื่อผู้วิจัย นางสาววิกานดา ศรีบุรินทร์

สาขาวิชา การตลาด

ปีการศึกษา 2560

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อแก้ไขปัญหาการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาของนักศึกษาและ การ
ปรับพฤติกรรมการตรงต่อเวลาของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา
การตลาด ชั้นปี ที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2568 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย จำนวน 14 คน โดยใช้แบบ
ประเมินพฤติกรรมการเข้าเรียน และ สัญญาเงื่อนไขการปรับพฤติกรรมการเข้าเรียน ของนักศึกษา เป็นเครื่องมือใน
การเก็บข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบ พฤติกรรมการเข้าเรียนของ
นักศึกษาก่อนการใช้สัญญาเงื่อนไขจากการศึกษาพบว่า ใน สัปดาห์แรกก่อนการใช้สัญญาเงื่อนไขมีนักศึกษาที่เข้า
เรียนทั้งหมด 16 คน คิดเป็นร้อยละ 98.08 ซึ่งในจำนวนนี้ เป็นนักศึกษาที่เข้าเรียนตรงเวลา 12 คน คิดเป็นร้อยละ
40.38และนักศึกษาที่เข้าเรียนไม่ตรงเวลาจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 57.69 ส่วนนักศึกษาที่ไม่ได้เข้าเรียนมี
ทั้งหมด 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.92 จากข้อมูลดังกล่าวแสดง ให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าเรียน แต่ส่วนมาก
เป็นนักศึกษาที่เข้าเรียนไม่ตรงเวลา จากการสังเกตพฤติกรรม ของนักศึกษาที่เข้าเรียนไม่ตรงเวลา พบว่า นักศึกษา
เหล่านี้จะเข้าเรียนสายประมาณ 10 นาที หรือบางรายจะเข้า เรียนสายประมาณ 15-20 ชั่วโมงผ่านไป จากการ
สอบถามนักศึกษาถึงสาเหตุที่เข้าเรียนสาย มีสาเหตุต่าง ๆ เช่น มี เรียนวิชาอื่นก่อนหน้า รอเพื่อน ระยะเวลาในการ
เดินมาห้องเรียนมีการแวะกินน้ำและทานข้าว เข้าห้องน้ำ เป็นต้น พฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษาหลังการใช้
สัญญาเงื่อนไขจากการศึกษาพบว่า หลังการใช้สัญญา เงื่อนไขตลอดสัปดาห์ที่ 1-4 พฤติกรรมการเข้าเรียนของ
นักศึกษามีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น จากการ สังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา พบว่า หลังการใช้สัญญา
เงื่อนไขนักศึกษามีการปรับพฤติกรรมของตนเอง โดย นักศึกษาที่เคยเข้าเรียนสายจะมีความกระตือรือร้นในการเข้า
เรียนมากขึ้น และพยายามที่จะเข้าเรียนให้ตรงเวลา หรือนักศึกษาบางกลุ่มที่เคยเข้าเรียนสายทั้งกลุ่ม ก็จะเข้าเรียน
ตรงเวลาพร้อมกัน ส่วนนักศึกษาที่เข้าเรียนตรงเวลา อยู่ก่อนแล้วก็จะเข้าเรียนตรงเวลาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
ซึ่งบางรายจะมาถึงห้องเรียนก่อนเวลา ส่วนนักศึกษา บางรายที่เข้าเรียนสายก็จะสายไม่ เกิน 5นาที และไม่พบ
นักศึกษาที่เข้าเรียนสายประมาณ 15-20 ชั่วโมงผ่านไป จาก การสอบถามนักศึกษาถึงสาเหตุการปรับพฤติกรรม
การเข้าเรียนให้ตรงเวลา พบว่า การใช้สัญญาเงื่อนไขทำให้ นักศึกษาความกระตือรือร้นในการเข้าเรียนให้ตรงเวลา
มากขึ้น เช่นเมื่อเรียนวิชาอื่นเสร็จก็จะพยายามมาเข้าเรียน ให้เร็วที่สุด พยายามเดินให้เร็วขึ้น

ชื่องานวิจัย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) เรื่อง การทำ Resume ด้วยโปรแกรม Adobe Photoshop สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาดิจิทัลกราฟิก วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย

ชื่อผู้วิจัย นายอรรถพล พานทอง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมเจตคติในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชา ดิจิทัลกราฟิก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาดิจิทัลกราฟิก ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย จำนวน ๕ คน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย การส่งเสริมเจตคติโดยการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) เรื่อง การทำ Resume ด้วยโปรแกรม Adobe Photoshop สำหรับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาดิจิทัลกราฟิก วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของการใช้สื่อ CAI ในวิชา การออกแบบกราฟิกดิจิทัล พบว่าการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น นักเรียนในระดับชั้น ปวส.๑ ควรได้รับการส่งเสริมเจตคติจากครูผู้สอน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ ควรมีการเสริมแรงและยกย่องชมเชยให้กำลังใจกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอในขณะที่ทำการเรียนการสอน

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย	การศึกษาผลสัมฤทธิ์วิชาทักษะการดำรงชีวิตเพื่อพัฒนาสุขภาพ(วอลเลย์บอล)โดยใช้ทักษะการปฏิบัติของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 สาขาการบัญชี ห้อง 1/1
ชื่อผู้วิจัย	นายวรวิทย์ เขียนสีอ่อน
สาขาวิชา	สามัญสัมพันธ์
ปีการศึกษา	2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอล (การเล่นลูกมือบน) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2568 จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบชุดฝึก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า

1.เกณฑ์การประเมินที่ได้จากการพัฒนาทักษะการเล่นลูกมีอบนของนักศึกษา โดยใช้ชุดฝึกทดสอบครั้งที่ 1 จำนวน 43 คน ผ่านเกณฑ์ จำนวน 11คน และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 18 คน คิดเป็น ร้อยละ 37.93 ผ่าน และคิดเป็นร้อยละ 62.07 ไม่ผ่าน

ทดสอบครั้งที่ 2 จำนวน 43 คนผ่านเกณฑ์ จำนวน 24 คนและไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 82.75 ผ่าน และคิดเป็นร้อยละ 17.25 ไม่ผ่านแสดงว่านักศึกษาได้มีการพัฒนาทักษะการเล่นลูกมือบน ที่ดีขึ้น

2.เกณฑ์การประเมินที่ได้จากการพัฒนาทักษะการเล่นลูกมือบน ได้คู่ระยะห่าง 3 เมตร ของ
นักศึกษา โดยใช้ชุดฝึก

ทดสอบครั้งที่ 1 จำนวน 43 คน ผ่านเกณฑ์ จำนวน 24 คน และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 5 คน คิดเป็น ร้อยละ 82.75 ผ่าน และคิดเป็นร้อยละ 17.25 ไม่ผ่าน

ทดสอบครั้งที่ 2 จำนวน 43 คน ผ่านเกณฑ์ จำนวน 27 คนและไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 2 คนคิด เป็น ร้อยละ 93.10 ผ่าน และคิดเป็นร้อยละ 6.9 ไม่ผ่าน แสดงว่านักศึกษามีการพัฒนาทักษะการเล่น ลูกมือบนโต๊ะฯ ที่ดีขึ้น